NEW

เปิดบริสุทธิ์

ฉบับของแท้

VOL.4

★ สุดยอดนางแบบหนุ่มสาว ★

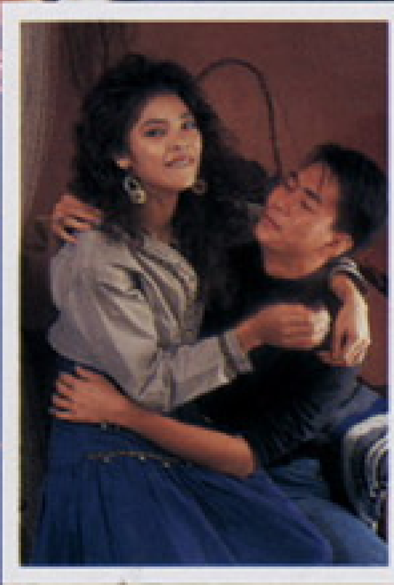
จากนิตยสารชั้นนำของเมืองไทย

600.

Pornothai
(www.pornothai.com)

เรื่องสั้นซาบซ่านทรวง

Pornothai
(www.pornothai.com)

เสียงนกเขาขันคู อยู่บนกิ่งไม้ข้างบ้าน

อากาศยามเช้ากำลังสบายไอ้เสาร์ นักเลงบ้านทุ่งจาน ลุกจากที่นอนขึ้นมาล้างหน้า ล้างตาที่ชานเรือน จากนั้นจึงก่อไฟหุงข้าว พลางหูแว่วเสียงนกขับขานจึงสอดสายตามองหา

นอกจากนกเขาแล้วยังมีนกกระจิบตัวน้อย นกปรอทหัวจุกกระโดดโลดเต้นหยอกล้อกันอย่างมีความสุขบนต้นตะขบป่า

ไอ้เสาร์นึกอิจฉามันเขาเคยมีความสุขเคียงคู่คนรักมาก่อน เช่นเดียวกับนกแต่เธอบุญน้อยถูกมนุษย์ใจทรามรุมข่มขืนเสียยับเยิน เขาพอจะเดาออกว่า ฆาตกรเป็นใคร ต้องเป็นคนในโรงเลื่อยไม้ ที่เขาเคยพาชาวบ้านไปต่อต้าน เพราะพวกนี้เป็นตัวบงการที่ลักลอบโค่นไม้ทำลายป่า

เมื่อพวกมันทำอะไรเขาไม่ได้ คนที่เขารักจึงต้องรับเคราะห์แทน มันไม่น่าโหดป่าเถื่อนกันขนาดนั้นเลย

ไอ้เสาร์คิดว้าวุ่นในยามเช้าที่สดใสถึงเหตุการณ์ที่ผ่านมาหลายเดือนแล้ว แต่เขายังลืมไม่ลง...พลัน...ความคิดทั้งมวลต้องสะดุดหยุดลง เพราะมีเสียงเรียก และร่างที่ปรากฏอยู่หน้าบ้าน

อรปรียา ลูกสาวคนสวยของ ส.จ เจ้าของโรงเลื่อยนั่นเอง ไม่รู้ว่าตัวเองดีใจหรือตกใจกันแน่ แต่เขาก็ยิ้มรับ

"ขึ้นเรือนก่อนซิอร"

ไอ้เสาร์รีบเชื้อเชิญ ลงไปรับเธอพาขึ้นมานั่งคุยบนเรือน

"...หรือเปล่า"

...า เห็นนั่งเหม่อ

ลอยเลยเดินเข้ามานี่แหละ"

สาวน้อยสบตาตอบ ชายหนุ่มยิ้มหัวเราะเบาๆ

ถึงใบหน้าไอ้เสาร์ จะไม่หล่อเหลา ผิวคล้ำกร้านแดดลม แต่ฟันที่เรียบขาวสะอาด มาดของคนจริง ก็เอาชนะใจหญิงมาแล้วทั่วทั้งตำบล

"ยังคิดถึงฟ้าอยู่หรือเปล่า"

คำถามของหญิงสาวทำให้ใบหน้าของไอ้เสาร์สลดไปนิดหนึ่ง เขาพยักหน้าส่งเสียง อือ ตอบในลำคอ

"พี่สงสารฟ้า ไม่น่ารับเคราะห์ขนาดนี้...คนเราสมัยนี้ ทำไมมันโหดร้ายเลวทรามนักก็ไม่รู้ ฆ่าได้แม้กระทั่งผู้หญิง"

"ทำใจบ้างเถอะพี่ ไม่ช้าพวกมันก็ต้องได้รับกรรมเองนั่นแหละ อรกลับก่อนดีกว่า งานบ้านยังมีให้ทำอีกแยะ"

"ไม่อยู่กินข้าวด้วยกันก่อนเหรอ"

"ไม่ล่ะ...ไปก่อนนะ ว่างๆ จะมาคุยด้วยใหม่"

"ไปเถอะ ผ่านมาแวะบ้างก็แล้วกัน"

อรปรียากลับไปแล้ว ไอ้เสาร์นั่งจมปลักอยู่กับความคิดต่อ เขารู้ว่าเธอมีใจให้กับเขา แต่เขายังลืมฟ้าคนรักเก่าไม่ได้ อีกอย่างหนึ่ง เธอเป็นลูกสาว ส.จ โรงเลื่อย พ่อของเธอคงไม่ยอมให้เธอมารักกับคนจนๆ เช่นเขาไม่ได้

เย็นนั้นไอ้เสาร์ไปที่ร้านค้าของผู้ใหญ่บ้าน พบเชิงชาย พี่ชายของอรปรียากับลูกน้องนั่งตั้งวงเหล้ากันอยู่ ทุกคนมองด้วยสายตาเย้ยหยัน ไอ้เสาร์พยายามไม่สนใจ ซื้อเหล้าขาวขวดหนึ่งรีบจ่ายเงินแล้วออกจากร้าน

"เหล้าขวดเดียว มันไม่พอดับกลุ้ม หรอก...นั่งกินด้วยกันมั้ยล่ะ ข้าเลี้ยงเอง"

เชิงชาย พูดแซว แต่ไอ้เสาร์ไม่สนใจ คงเดินดุ่มๆ ออกจากร้าน

"นี่หรือวะนักเลงบ้านทุ่งจาน วันๆ เมาเหมือนหมา"

ร่างสูงใหญ่ของไอ้เสาร์หยุดชะงัก เหมือนถูกตรึง เขาหันไปเผชิญกับลูกชายผู้กว้างขวาง ที่ลุกขึ้นเดินถือแก้วเหล้าเข้ามาหาด้วยท่าทียียวน

เมื่อประจัญหน้าในระยะประชิด เชิงชายยกแก้วเหล้าขึ้นค่อยๆ เท ริน ราดศีรษะนักเลงหนุ่มอย่างไม่เกรงกลัวศักดิ์ศรี เพราะเห็นมีพวกมากนึกว่าเจ้าหนุ่มคงไม่กล้าหือ

วินาทีนั้นที่ลูกสมุนของเชิงชายมองแทบไม่ทัน มันรวดเร็วยิ่งกว่าสายฟ้าฟาด ได้ยินเสียงดัง "โพล๊ะ" เหมือนทุบกะลามะพร้าว เมื่อขวดเหล้าในมือของไอ้เสาร์ กระทบเข้าใส่ทัดดอกไม้เชิงชายเต็มเหนี่ยว

ลูกผู้ยิ่งใหญ่ เซถลาล้มลงไปกองคลุกฝุ่นไม่เป็นท่าหมดสภาพเสียศูนย์ ยังกับนกปีกหัก

"ไอ้เสาร์...ไอ้ระยำ"

ลูกสมุนส่งเสียงตวาด กรูเกรียวกันเข้ามา แต่ช้ากว่าไอ้เสาร์ที่กระตุกปืนสั้นจากเอวขึ้นจ่อกราดไว้เสียก่อน

"อย่าขยับ...ไม่งั้นกูยิงทิ้งแน่"

พวกอันธพาลตาขาว ถึงกับชะงัก เพราะรู้กิติศัพท์ความเป็นคนจริงของไอ้เสาร์ได้ดี จำต้องปล่อยให้นักเลงหนุ่มเดินถอยหลัง ออกจากร้านไปอย่างรวดเร็ว

หลังกลับเข้าบ้านไปอยู่คนเดียวยามค่ำคืนหลังจากก่อศัตรูไว้ไม่ทำให้เกิดผลดี ไอ้เสาร์นึกถึงเพื่อนนักเลงที่เคยร่วมเป็นร่วมตายด้วยกัน แต่ละคนอยู่ห่างไกลต่างหมู่บ้านทั้งนั้น แล้วเขาจะไปอาศัยใครนอนดี ในเวลาย่ำค่ำแบบนี้

เ... ป่าละเมาะ

หลังบ้าน ดื่มเหล้าเป็นเพื่อนย้อมใจ สังเกตเหตุการณ์รอบด้านจนเหล้าเกือบหมดขวดจึงนึกออก "กระเจียว" ม่ายสาวซึ่งอดีตเคยเป็นคนรักเก่าของเขามาก่อน ก่อนที่จะมารักกับฟ้า และหล่อนเอง ก็เคยเป็นของเขามาก่อนด้วย...ก่อนที่จะถูกฉุดไป เป็นของคนอื่น และเขาอีกนั่นแหละที่เป็นคนสังหารผัวหล่อน โดยไม่มีใครรู้เห็นเป็นพยานคืนนี้เขาจะไปอาศัยนอนที่บ้านหล่อน พรุ่งนี้ถึงค่อยหลบออกจากบ้านทุ่งจาน รวบรวมนักเลงมือดีเข้าปล้นจี้โรงเลื่อยให้มันรู้แล้วรู้รอดไป

กระเจียวเพิ่งจะดับไฟเข้านอนไปไม่นาน หล่อนยังไม่หลับ นอนคิดโน่นคิดนี่ไปเรื่อย แล้วไปสะดุดหยุดลงที่ไอ้เสาร์ นักเลงหนุ่มที่กลายมาเป็นคนขี้เมาน่าสงสาร

แล้วเขาเล่า จะคิดถึงหล่อนบ้างหรือเปล่าหนอ...หล่อนไม่เคยเห็นเขาข้องแวะกับผู้หญิงที่ไหน นอกจากหล่อนกับฟ้า...แต่ฟ้าตายไปแล้ว เขาน่าจะคิดถึงหล่อนบ้าง ป่านนี้เขาจะหลับหรือยัง

"เจียว...เจียว...อยู่หรือเปล่า"

พลัน..หล่อนแว่วได้ยินเขากระซิบเรียกชื่อหล่อน มันดังอยู่ใต้ถุนเรือนตรงที่หล่อนนอนนี่เอง

"พี่เสาร์เหรอ...รอเดี๋ยวนะ"

หล่อนตอบลงไปด้วยมั่นใจหูตัวเองว่าจำเสียงไม่ผิด แล้วรีบลุกไปเปิดไฟเปิดประตูรับให้ ร่างนักเลงหนุ่มถลันเข้ามาทันที พร้อมทั้งจัดการปิดประตูเอง

"พี่เสาร์หนีใครมาเหรอ"

หล่อนถาม ตามสัญชาตญาณที่สังเกตุ เขาพยักหน้าช้า ๆ ก่อนตอบ

"พวกโรงเลื่อย"

"ตายล่ะ" สีหน้าแสดงความตกใจ "เกิดเรื่องอะไรขึ้นเหรอ"

"เรื่องมันยาว แล้วจะเล่าให้ฟังทีหลัง มีใครอยู่บ้างล่ะ"

"ฉันอยู่คนเดียวพี่"

"งั้นดับไฟนอนเถอะ"

ไอ้เสาร์สรุปดื้อ ๆ หล่อนคิดว่าฝันไปหรือเปล่านี่ กระเจียวสาวม่ายถามตัวเองอย่างงุนงง แต่ดับไฟตามที่เขาสั่ง แล้วเดินนำไปยังเตียงนอนด้วยความตื่นเต้นดีใจ

ห้องทั้งห้องตกอยู่ในความมืดสนิท ไอ้เสาร์ กอดก่ายรัดร่างของม่ายสาวแนบแน่นเสียจนหล่อนหายใจแทบไม่ออก

ร่างใหญ่บึกบึนของชายหนุ่มบดบังร่างหล่อนมิด มันช่างแข็งแรงและแข็งแกร่งยิ่งนัก โดยเฉพาะมือกร้านหนาที่คลึงเคล้าที่สองเต้าปทุมถันสองข้างที่ยังเต่งตึง

ทำไมเขาช่างหิวกระหายเช่นนี้ ถึงได้ตะโบมโลมเล้าหนักหน่วง ทำเอาสาวม่ายสูดปาก ละเมอเผลอไผลออกมาครั้งแล้วครั้งเล่า

บางครั้งหล่อนรู้สึกเจ็บ แต่ก็มีความเสียวสุขสุดซึ่งเจือระคนแอบแฝง

ยอดปทุมถูกเคล้นคลึงด้วยมือและปากที่ดูดดึงเม้มหนักหน่วง

และเมื่อเขาเลื่อนตัวลงต่ำ โน้มใบหน้าเข้าหาบูนเนื้ออูมอิ่ม เต็มหน้าขวพลางฉกลิ้นตวัดไวเหมือนงูเข้าเลียไล้กลีบหลืบเกสรรัก ร่างม่ายสาวกระสับกระส่ายอย่างทรมานเปล่งเสียงคราวญครางออกมาอย่างเหลือกลั้น

ถึงจะเคยร่วมรักกันมาก่อน แต่ไอ้เสาร์ ไม่เคยปลุกเร้าอารมณ์ให้หล่อนเดือดพล่านได้ปานนี้ แม้แต่ผัวหล่อนเองก็ไม่เคยทำ.......มันช่างวิเศษอย่างเหลือล้น ยิ่งร้างห่างการเสพสังวาสมานานยิ่งตาลใจหนัก

เขาไปฝึกมาจากไหนกันนะ ถึงได้ทำให้หล่อนเสียงสะท้านแทบขาดใจตายเสียให้ได้ในเวลานี้

ยความเสียวซ่าน

รัญจวน เมื่อรู้รักเก่าส่งความเป็นชายสอดใส่ดุนดันทางสวรรค์ที่กระชับแน่น แล้วบรรเลงลีลาโยกซ้ายกดขวา ชักกระแทกรวดเร็วร้อนแรง

ม่านสาวยักย้ายส่ายสะโพกแล้วเด้ง เมื่อไม่อาจทนแรงเสียว ที่วูบวาบสุดฤทธิ์

ครั้งแล้วครั้งเล่าที่ไอ้เสาร์โหมเติมแรงขึ้นกระแทกเติมเหนี่ยวสร้างความหฤหรรษ์อย่างสุดซึ้งยากที่จะลืมเลือน

หล่อนยอมรับว่าคืนนี้เหนื่อยที่สุดในชีวิต เพราะจังหวะลีลาของชายหนุ่มช่างพลิกแพลงมหัศจรรย์ แตกต่างไม่ซ้ำท่า...กว่าจะจบท่วงท่าแต่ละครั้งที่หลั่งนอง ทำให้หล่อนถึงสวรรค์ครั้งแล้วครั้งเล่า แล้วก็หลับอยู่กับแผงอกกว้างไปก่อน อย่างสุขเกษมเปรมปรีเต็มอิ่มหลังจากที่อดอยากมานาน

แสงแดดสีทองของเช้า วันรุ่งขึ้นสาดส่องให้เห็นร่างอันสูงใหญ่ของไอ้เสาร์ ที่เดินไปตามถนนกลางหมู่บ้านอย่างระมัดระวังตัว

แม้จะรู้ว่า คนมีเงินอย่างเซิงชายนอนตื่นสาย ไอ้เสาร์ก็ไม่ประมาท..... ใจครุ่นคิดถึงการรวมเพื่อนนักเลงเพื่อห่ำหั่นกับพวกโรงเลื่อยอย่างวิตก สิ่งแรกคือเงิน ค่าเดินทาง ค่าเลี้ยงเพื่อนฝูง ซึ่งต้องลงทุนสูง แล้วเขาจะไปหาที่ไหน

"อุ้ย...พี่เสาร์"

เสียงอุทานอย่างตกใจ ทำให้ต้องเบี่ยงตัวหลบร่างเล็กบอบบาง ที่โผล่พ้นมุมกำแพงวัดซึ่งเกือบจะชนกัน... อรปรียานั่นเอง

"เกือบจะชนกันแล้วไหมล่ะใจลอยแต่เช้าอีกแล้วพี่เสาร์"

"ขอโทษนะ พี่ง่วงนอนเลยรู้สึกเบลอไป"

"คงไม่ได้นอนทั้งคืนซีนะ แล้วเรื่องอะไรไปตีหัวพี่ชายเขาล่ะ"

"อรรู้เรื่องเหมือนกันเหรอ พี่ต้อง

อดจริงๆ"

ชายหนุ่มก้มหน้าพูดอย่างสำนึกซึ่งเธอไม่ได้กล่าวซ้ำเติม เพราะเรื่องราวทั้งหมดได้รู้มาจากปากเมียผู้ใหญ่บ้านว่าไอ้เสาร์ไม่ใช่คนผิด แต่พี่ชายเธอต่างหากที่เป็นฝ่ายหาเรื่อง ทำไอ้เสาร์ก่อน ศักดิ์ศรีลูกผู้ชายทำให้เขาทนไม่ไหว ส่วนข่าวที่ออกมาจากปากพวกลูกน้องเธอไม่เชื่อถือ ที่ว่าไอ้เสาร์เมาแล้วทำตัวเป็นนักเลงท้าทายก่อน ที่แน่ ๆ เธอรู้จักนิสัยใจคอของ ไอ้เสาร์และพี่ชายของเธอเป็นอย่างดี

"มาทำบุญหรืออร"

"จ้ะ...ตื่นใส่บาตรไม่ทัน เลยต้องมาวัด กำลังจะกลับบ้านพอดีเจอพี่นี่ล่ะ"

"งั้นไปซิ เดินไปด้วยกัน"

เขาเอ่ยชวนแล้วก้าวเดินสาวน้อยจึงเดินเคียงข้างกันไปเงียบ ๆ

ระหว่างทางไอ้เสาร์คิดอะไรขึ้นมาได้บางอย่าง เขารู้ดีว่าอรแอบรักเขามานานแล้ว ถ้าจะรวบรัดเอาเธอมาเป็นของเขาในเวลานี้คงไม่ใช่เรื่องยาก ซ้ำเธออาจจะเป็นเกราะกำบัง เขาได้ชั่วระยะหนึ่ง และเป็นการแก้แค้นเชิงชายไปด้วยในตัว เพราะถ้าเชิงชายรู้คงแค้นแทบกระอักเลือดแน่ อีกอย่างเธอคงช่วยเขาได้ในด้านการเงิน ซึ่งเป็นสิ่งต้องการที่สุดในเวลานี้

"แวะบ้านพี่ดื่มน้ำก่อนนะอร"

ไอ้เสาร์เอ่ยขึ้นเมื่อเดินมาถึงหน้าบ้าน

"ไม่ดีกว่าพี่ นี่ก็สายมากแล้ว อรมีงานบ้านค้างอีกแยะ"

"เดี๋ยวเดียวเท่านั้น พี่อยากปรึกษาอะไรบางอย่าง"

เขาพยายามหน่วงเหนี่ยวสาวน้อยต้องจำยอมพยักหน้ารับ แล้วเดินตามชายหนุ่มเข้าบ้านอย่างว่าง่าย

อยู่บนเรือนด้วยกันเธอถามเขาว่า

"พี่มีอะไรจะปรึกษาอรเหรอ"

"พี่ขอถามตรง ๆ นะว่าอรรักพี่มั้ย"

คำถามของเขาทำให้เธอถึงกับตก

...าอย่างท่วมท้น

แต่ด้วยความเป็นหญิง ความกระดาก อายจึงคงมีอยู่

เธอก้มหน้านิ่ง ไม่กล้าสบสายตาด้วย เลือดในกายพลุ่งพล่านฉีดขึ้นใบหน้าจนแดงซ่านทั้งสองพวงแก้มปล่อยให้นักเลงหนุ่ม เกาะกุมมือดึงเข้าไปกอดอย่างนุ่มนวล

"อรไม่ต้องตอบก็ได้..ง.แต่ขอให้รู้ว่าพี่รักอร"

ชายหนุ่มกระซิบบอกฝังจมูกดอมดมกลิ่นแก้มสาวฟอดใหญ่ ซึ่งเธอก็โอนอ่อนผ่อนตาม คิดว่าเขาทำเพียงแค่นี้

กว่าจะรู้ว่าคาดผิด ปากงามก็ถูกปากเขาปิดบดขยี้ เธอพยายามดิ้นรนขัดขืนเมื่อเขาแทรกปลายลิ้น เปิดไรฟันเข้าสู่อุ้งปาก รีบปกปิดทรวงอกไม่ยอมให้มือชายหนุ่มลวนลามบีบขยำ แต่ดูเหมือนเรี่ยวแรง จะหายไปทีละน้อย พ่ายแพ้ต่อความรักของเขา ต้องปล่อยให้กระทำย่ำยีต่อเรือนร่างตามแรงปรารถนา แม้เขาจะอุ้มเธอเข้าสู่ห้องนอนด้านในวางลงบนที่นอนอ่อนนุ่ม ปลดเปลื้องเสื้อผ้าออกจนหมดสิ้นเธอก็ยอม

นักเลงหนุ่มคร่อมร่างเปลือย ร่างกำยำของเขา ทาบไปตามความยาวของเรือนร่างสาว แล้วประทับปากสอดลิ้นเข้าพัวพัน จนเธอส่งเสียงงึมงำในลำคอชั่วครู่เขาถึงได้บิดปากออกซุกไซ้ซอกคอใบหู ไล่ต่ำลงมายังสล้างตั้งเต้าสะท้านไหว เพราะแรงลมหายใจที่หอบถี่ด้วยแรงราคะ ปากนักเลงหนุ่มเขม็มอบเม้มยอดดอกสีชมพูระเรื่อแล้วดูดรุนแรง ด้วยเพลิงตัณหา อีกข้างหนึ่ง ก็บีบเคล้นอย่างหนักหน่วงทำให้สาวรุ่นสูดปากระงม เมื่อความเสียวซ่านเกาะกุมหัวใจ

เวลาของอรปรียามีไม่มากนัก เขาต้องรีบพิชิตพรหมจารีย์ ให้เร็วที่สุดเพื่อกันผู้คนสงสัย เมื่อผละปากออก
...อกงอนงามตึงเต่ง ก็โหย่ง
...ว่างขาที่จับอ้ากางออก

ก้มลงจ้องมองเนื้อนูนอูมอิ่ม ที่บัดนี้ลอยเด่น

รอยผ่ากลางหว่างกลีบ ที่เคยปิดสนิทเผยอออกจากกันจนเห็นเนื้อในสีแดงสด ทำให้เกิดหื่นกระหายจดจ่อความเป็นชาย ที่กรำศึกสวาทกับม่ายสาวมาเกือบทั้งคืนเข้าสู่เป้าหมาย ดุนดันผ่อนหนักเบา เข้าสู่ภายในช่องรักทันที

สาวรุ่นที่ต้องมือชายเป็นครั้งแรกแทบจะกรีดร้อง เมื่อความเป็นชายขนาดใหญ่เคลื่อนลำขยายความกระชับของปากทางสวรรค์เข้าไปเรื่อยๆ สร้างความเสียวแสบแปลบปลาบคล้ายกำลังจะฉีกขาดจนต้องกระถดถอยขยับขึ้น แต่ดูเหมือนว่าความกระชับแน่นจะตามติดลื่นไหลท่อนขนาดใหญ่ให้เข้าไปในหน้าท้องทุกขณะ

"โอ๊ย...พี่เสาร์ อร...อรเจ็บ ไม่ไหว เอาออกก่อน อูย"

เธอส่งเสียงครางบอก นักเลงหนุ่มรีบทาบร่างลงกอกกระชับบดปากสอด มือเคล้นคลึงยอดเต้าเรียกความรู้สึกให้แปรเปลี่ยนไปตามจุดต่างๆ แล้วขยับความยาวที่ฝังแน่นช้าๆ จนคู่สวาทเริ่มมีอาการสนองตอบด้วยการขยับส่ายสะโพกไปมาถึงได้เร่งเร้าหนักหน่วง ราวกับจะไม่ยอมรับรู้ถึงความเจ็บปวดทรมานที่เธอกำลังได้รับ

แรงกระแทกที่หนักหน่วง ทำให้สาวน้อย รู้สึกเจ็บปวดขึ้นมาอีกครั้ง เธอสะบัดหน้าเร่าดิ้นรนเหมือนยั่วยุให้ชายหนุ่มโหมแรงหนักหน่วง ทั้งปากทั้งมือระดมดูดเคล้นทั้งสองเต้าอย่างเมามัน

และแล้วความเจ็บปวดกลับกลายเป็นซ่านเสียว มันเกิดขึ้นต่อเนื่องจนเธอแยกความรู้สึกไม่ออก ลมหายใจที่ขาดช่วงแต่แรกกลายเป็นลมหายใจที่รุงแรง เผลอครวญครางเรียกชื่อชายหนุ่มไม่ขาดปากสลับเสียงสูดปากเป็นระยะ ตามแรงกระแทกกระทั้นด้วยพละกำลังที่เขาโหมแรงกระหน่ำหนัก

เพื่อให้ถึงจุดหมาย

ใจอรปรียาสั่นหวิวเสียวสยิวไปทั้งร่าง

เสียงลมหายใจของนักเลงหนุ่มบ้านทุ่งจานรุงแรงขึ้น แรงอัดกระแทกใส่เพิ่มน้ำหนักทวีคูณ ก่อนมีอาการสั่นกระตุก

และเมื่อเขากดขยี้เต็มเหนี่ยว สาวรุ่นรู้สึกถึงความร้อน ที่พุ่งเข้าไปในร่าง สติของเธอจึงล่องลอยวูบวาบแฝงความสุข ที่ไม่เคยได้รับมาก่อนเป็นช่วง ๆ

เมื่อสองร่างนิ่งสงบความหฤหรรษ์ผ่านพ้น น้ำตาเธอไหลริน ตอบตัวเองไม่ถูกว่า เป็นน้ำตาของความสูญเสียหรือความสุขกันแน่

เขายังทาบร่างอยู่บนร่างของเธอ จูบเบา ๆ ที่แก้ม กระซิบบอกข้างหูปลอบใจ

"พี่ขอโทษที่รังแกอร......พี่ไม่มีทางเลือกเพราะรักอรมากกลัวพ่อจะยกอรให้คนอื่น จึงต้องทำแบบนี้ ยกโทษให้พี่ด้วยนะอร"

เธอไม่ตอบเพียงสบตาและยิ้มให้ชายหนุ่มทั้งน้ำตา ทำให้นักเลงหนุ่มมั่นใจในชัยชนะครั้งนี้

ไอ้เสาร์...โจรพันธุ์เสือ กำลังจะกลายเป็นเสือผู้หญิง และจะเกาะผู้หญิงกินตั้งแต่วินาทีนี้ "เพื่อการล้างแค้น" เขาบอกตัวเองอย่างมั่นใจพลางขยับความเป็นชายขึ้นลงช้า ๆ สร้างความเสียวอันเปี่ยมสุข ให้กับสาวรุ่นที่เริ่มติดใจในรสชาติเข้าแล้ว....

Pornothai
(www.pornothai.com)

Pornothai
(www.pornothai.com)

Pornothai
(www.pornothai.com)

